

Sygn. akt I Ns 1391/14

POSTANOWIENIE CZĘŚCIOWE

Dnia 13 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Kurdubska

Protokolant: sekr. sądowy Agata Michalak

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 r.

we W.

na rozprawie

sprawy z wniosku: M. R.

z udziałem: P. K.

o podział majątku wspólnego

w przedmiocie wniosku o ustalenie nierównych udziałów

postanawia:

oddalić wniosek wnioskodawczyni M. R. o ustalenie nierównych udziałów

Uzasadnienie postanowienia częściowego

z dnia 13 maja 2016 r.

Wnioskodawczyni M. R. wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego w skład którego wchodzi prawo własności nieruchomości zabudowanej domem mieszkalnym położonym w B. na działce nr (...), dla której SR we Włocławku prowadzi KW nr (...) o wartości 110.000 zł oraz prawo własności ruchomości szczegółowo wskazanych w punktach od 2 do 36 wniosku, w ten sposób, aby na wyłączną własność uczestnika przyznać składniki majątku wskazane w punkcie 2, 8, 10-15, 27, 35 i 36, natomiast pozostałe składniki przyznać na wyłączną własność wnioskodawczyni ze stosowaną splatą na rzecz uczestnika w terminie 1 roku od uprawomocnienia się orzeczenia. Jednocześnie wnioskodawczyni wniosła o ustalenie nierównych udziałów w stosunku 3/8 udziału P. K. i 5/8 udziału M. R.. Nadto wnioskodawczyni wniosła o rozliczenie nakładów poczynionych przez wnioskodawczynię na majątek wspólny z jej majątku osobistego w kwocie 15.310,04 zł przy budowie nieruchomości, oraz nakładów poczynionych z majątku osobistego wnioskodawczyni na majątek wspólny, które polegały na spłacie kredytu nr 203- (...) z dnia 28 grudnia 2006 r. od dnia 11 maja 2010 r. do dnia wydania orzeczenia, oraz rozliczenie nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny polegający na spłacie kredytu nr (...) z dnia 07 maja 2009 r. od dnia ustania wspólności majątkowej do dnia wydania orzeczenia.

W uzasadnieniu wniosku pełn wnioskodawczyni wskazał, iż wyrokiem z 11 marca 2014 r. SO we Włocławku w sprawie V C 747/13 rozwiązał małżeństwo stron bez orzekania o winie. W dniu 10 maja 2010 r. strony zawarły umowę majątkową małżeńską rozszerzającą wspólność ustawową na całe majątki małżonków nabyte przed datą podpisania umowy. Dodał, iż wnioskodawczyni do majątku wspólnego wniosła nieruchomość położoną w B., dla której urzędzona jest Kw nr (...). Remont oraz budowa domu została w 4,3742% sfinansowana przez wnioskodawczynię ze środków z jej majątku osobistego – darowizn jakie poczynili rodzice już po podpisaniu umowy z dnia 10 maja 2010 r. Rodzice

wnioskodawczyni poczyni również na rzecz córki od 09 maja 2011 r. do marca 2013 r. darowizny w łącznej kwocie 54.550 zł, z czego kwota 15.310,04 została przeznaczona na remont i budowę domu, natomiast pozostała kwota na sukcesywne spłacanie zaciągniętych przez wnioskodawczynię kredytów. Pozostałe pieniądze na zakup oraz budowę domu pochodziły z kredytu hipotecznego nr 203- (...). Jako podstawę ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym stron, pełnomocnik wnioskodawczyni podniósł okoliczność, iż od chwili podpisania umowy małżeńskiej rozszerzającej wspólność, uczestnik pracował jedynie przez kilka miesięcy, natomiast wnioskodawczyni osiągała w latach 2010-2014 coraz wyższe dochody

W odpowiedzi na wniosek uczestnik P. K. przychylił się do wniosku o podział majątku wspólnego, potwierdził, iż w skład majątku wspólnego wchodzi nieruchomości opisana przez wnioskodawczynię oraz ruchomości wymienione we wniosku. Wskazał jednak, iż mają one odmienną wartość. Jednocześnie uczestnik wymienił dodatkowo 44 ruchomości nie wymienione przez wnioskodawczynię, jako składniki majątku wspólnego. Jednocześnie uczestnik wniósł o oddalenie żądania wnioskodawczyni w przedmiocie ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym.

W uzasadnieniu pisma pełn. uczestnika podniósł, iż zasadą jest, że każdy z małżonków ma równy udział w majątku wspólnym. Zgodnie z treścią art. 43 par. 2 krio z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Oceniając w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania tego majątku należy uwzględnić także nakład osobistej pracy. Pełnomocnik uczestnika podniósł, iż nawet gdyby przyjąć, iż w trakcie trwania małżeństwa uczestnik w mniejszym zakresie zajmował się pracą w wykonywanym przez siebie zawodzie, to większość prac wykończeniowych przy budowie domu metodą gospodarczą była wykonywana przez uczestnika samodzielnie lub przy jego udziale, nadto uczestnik zajmował się opieką nad małoletnią córką stron. Uzyskiwane przez uczestnika niższe dochody zostały zrównoważone jego osobistymi staraniami dla dobra rodziny. Zróżnicowane dochody byłych małżonków nie są wystarczającą przesłanką do ustalenia przez Sąd nierównych udziałów.

W piśmie z dnia 7 kwietnia 2015 r. (data wpływu do Sądu) pełn. wnioskodawczyni podtrzymał roszczenie w zakresie ustalenia nierównych udziałów. Jednocześnie wnioskodawczyni zaprzeczyła ażeby większość prac przy budowie domu była wykonywana przez uczestnika postępowania oraz by uczestnik zajmował się w czasie kiedy nie pracował opieką nad małoletnią córką stron, dlatego nie można mówić o zrównoważeniu osiągania niższych dochodów jego osobistymi staraniami dla dobra rodziny, gdyż takie starania nie były podejmowane.

Na rozprawie w dniu 14 maja 2015 r. strony zgodnie oświadczyły, iż chcą we własnym zakresie dokonać podziału majątku wspólnego zarówno co do nieruchomości, którą chcą sprzedać jak i ruchomości. **Wnioskodawczyni wskazała, iż kwestia sporną jest wysokość udziałów w majątku wspólnym stron i w tym zakresie wnosi o rozstrzygnięcie przez Sąd.**

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

M. R. i P. K. zawarli związek małżeński w dniu 21 lipca 2007 r. Wyrokiem z dnia 11 marca 2014 r., który uprawomocnił się z dniem 2 kwietnia 2014 r. wydanym w sprawie VC 747/13, Sąd Okręgowy we Włocławku rozwiązał małżeństwo stron bez orzekania o winie. Od chwili zawarcia związku małżeńskiego do chwili jego rozwiązania strony prowadziły wspólne gospodarstwo domowe. W trakcie trwania małżeństwa umową aktu notarialnego z dnia 10 maja 2010 r. rozszerzyli wspólność ustawową i wspólnością objęli cały majątek nabyty dotychczas przez każdego z nich w drodze dziedziczenia, darowizny lub z innego tytułu, a także majątek nabyty przez każdego z nich przed zawarciem związku małżeńskiego.

Dowód: wyrok z dnia 11 marca 2014 r. k. 13, umowa majątkowa małżeńska z dnia 10.05.2010 r. rep A nr 1224/2010 – k. 14-16, zeznania wnioskodawczyni M. R. – k. 259v-262, zeznania uczestnika P. K. - k. 272-274

Umową aktu notarialnego z 21 lipca 2006 r. M. R., będąc stanu wolnego, nabyła nieruchomości niezbudowaną położoną w B. określoną jako działka nr (...) o powierzchni 00.12.00 ha za kwotę 20.400 zł. Dla nieruchomości została założona księga wieczysta o nr (...). Na nieruchomości tej wnioskodawczyni chciała pobudować dom. Na budowę domu

został zaciągnięty kredyt hipoteczny nr 203- (...) w kwocie 200.000 zł. Całkowita spłata kredytu miała nastąpić do 15.12.2036 w ratach. Kredytobiorcami byli: M. R., J. R. i A. R. (rodzice wnioskodawczyń). W dniu 7 maja 2009 r. wnioskodawczynie zaciągnęła kredyt konsumpcyjny w kwocie 10.000 zł z terminem spłaty na okres 12 miesięcy.

Dowód: umowa aktu notarialnego z 21.07.2006 r. – k. 15-21, umowa kredytu hipotecznego nr 203- (...) – k. 24-28, umowa kredytu konsumpcyjnego – k. 30-34, zeznania wnioskodawczyń M. R. – k. 259v-26

Właścicielami nieruchomości położonej w B. oznaczonej jako działka nr (...) pobudowanej budynkiem mieszkalnym są M. K. (obecnie R.) i P. K. we wspólności umownej majątkowej małżeńskiej rozszerzonej.

(Okoliczność bezsporna)

Po zawarciu związku małżeńskiego strony zamieszkały w domu rodziców wnioskodawczyń w M.. Nie miały wspólnego konta. Uczestnik zarobione w zakładzie fryzjerskim pieniądze przynosił do domu i kładł na komodzie. Były przeznaczane na rachunki, na budowę domu. Gdy zamieszkali w B., uczestnik albo sam robił zakupy, zgodnie z listą zrobioną przez wnioskodawczynię, albo dawał jej pieniądze na zakupy.

Dowód: zeznania świadka K. K. (1) – k. 254v-255v, zeznania wnioskodawczyń M. R. – k. 259v-262, zeznania uczestnika P. K.- k. 272-274

Budowa domu na działce w B. została rozpoczęta w 2006 r. , częściowo za pieniądze pochodzące z kredytu a częściowo za pieniądze pochodzące ze sprzedaży udziału wnioskodawczyń w mieszkaniu przy ul. (...) we W.. Budowa zakończyła się w 2010 r. Obie strony uczestniczyły w budowie domu. Jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego P. K. uczestniczył w budowie. Wspólnie z wnioskodawczynią szukał materiałów budowlanych na budowę. Wspólnie podpisywali umowy. Wnioskodawczynie wybierała głównie rodzaj, kolor materiału wykończeniowego, zajmowała się kwestiami estetycznymi, uczestnik zaś zamawiał towary, zajmował się przyjmowaniem towaru, gdy przywoził go dostawca, doglądał majstrów przy budowie domu, dokonywał płatności. Wszystkie umowy z wykonawcami zawierali wspólnie. Zdarzało się, iż robotnicy po zapłatę przychodzili do zakładu fryzjerskiego uczestnika. Wówczas pracownia zakładu na polecenie P. K. dokonywała płatności z kasy zakładu fryzjerskiego. Większość towarów na budowę domu zamawiana i kupowana była w hurtowni (...) już w 2007/2008 r. Wszystkie rozliczenia finansowe w hurtowni robione były z uczestnikiem P. K.. Klientem hurtowni był do 2010 r. M. R. w hurtowni była może dwa razy. Wszystkie faktury wystawiane były przed zapłatą za towar , albowiem przedstawiane były w banku w związku z zaciągniętym kredytem. Faktury były wystawiane na wnioskodawczynię, albowiem to ona była kredytobiorcą. Faktury odbierał uczestnik. W tym samym czasie uczestnik rozbudowywał swój salon fryzjerski. (...) na rozbudowę również brał w hurtowni (...). Uczestnik pomagał przy budowie również fizycznie, będąc czy to pomocnikiem, przy robieniu kominka, stawianiu ogrodzenia czy to samodzielnie wykonując prostsze czynności, np. malowanie ścian, polewanie fundamentów, sadzenie roślin, oczyszczanie działki z chwastów. Uczestnik płacił również robotnikom za wykonane usługi. Również pieniądze z bieżących dochodów stron (wynagrodzenia) były przeznaczane na budowę domu. Po zakończeniu budowy w 2010 r., stron przeprowadziły się do B., do nowo pobudowanego domu.

Dowód: częściowo zeznania świadka W. R. – k. 246v-247, częściowo zeznania świadka J. R. – k. 240-250, zeznania świadka M. G. – k. 250-250v, zeznania świadka R. C. – k. 251-251v, zeznania świadka M. P. – k. 254-254v, zeznania świadka K. K. (1) – k. 254v-255v, zeznania świadka P. B. – k. 255v-256, zeznania wnioskodawczyń M. R. – k. 259v-262, zeznania uczestnika P. K.- k. 272-274

W (...) urodziła się wspólna córka stron. Wychowywaniem wspólnej córki stron zajmowały się obie strony, z tym że po urodzeniu zajmowała się nią głównie wnioskodawczynie, a po jej powrocie do pracy - matka uczestnika. Strony mieszkaly wówczas w M., u rodziców wnioskodawczyń. Matka uczestnika dojeżdżała z B. do M. i opiekowała się wnuczką. Z czasem córka stron poszła do żłobka. Do żłobka dziecko odwożone i przywożone było przez oboje rodzice, w zależności od tego, które miało możliwość. Do przedszkola córkę odwoził uczestnik, to on ją wówczas ubierał, karmił, przygotowywał posiłek, a odbierała z przedszkola matka uczestnika - K. K. (1). To K. K. (1) uczestniczyła w imprezach

okolicznościowych w przedszkolu i dokonywała opłat związanych z wyżywieniem wnuczki. Po odbiorze wnuczki z przedszkola zabierała ją do siebie. Po pracy od matki uczestnika córkę odbierała wnioskodawczyni.

Dowód: częściowo zeznania świadka W. R. – k. 246v-247, zeznania świadka M. B. – k. 247-247v, częściowo zeznania świadka J. R. – k. 240-250, zeznania świadka M. G. – k. 250-250v, zeznania świadka K. K. (1) – k. 254v-255v, zaświadczenie dyrektora Miejskiego Zespołu (...) – k. 259, zaświadczenie dyrektor Przedszkola Publicznego Nr 1 w B. – k. 258, zeznania wnioskodawczyni M. R. – k. 259v-262, zeznania uczestnika P. K.- k . 272-274

Jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego - od 2002 r. uczestnik prowadził salon fryzjerski we W.. Zatrudniał kilku pracowników -przeważnie trzech i miał również praktykantów- uczniów od trzech do czterech. W trakcie działalności rozbudowywał salon o nowe pomieszczenia – kosmetyczkę i solarium. Pomieszczenia te były wynajmowane. Miesięcznie osiągał dochód w wysokości 2-3 tys. zł. Salon ten prowadził do 2010 r. kiedy to zamknął działalność w związku zaległościami w ZUS-ie i drożącymi materiałami budowlanymi. Wówczas to sprzedał salon a sobie pozostawił jedynie stanowisko pracy. Środki ze sprzedaży salonu zostały przeznaczone na dokończenie budowy domu. (...) budowlane były wówczas bardzo drogie, brakowało ich i pieniądze z kredytu nie wystarczały na dokończenie budowy. Dlatego też pieniądze ze sprzedaży salonu uczestnik przeznaczył na dokończenie budowy domu. W latach 2012-2013 uczestnik starał się o przyjęcie do Policji. Starając się o przyjęcie do pracy w Policji uczestnik nie mógł prowadzić własnej działalności gospodarczej. W trakcie rekrutacji sam zrezygnował, albowiem wynagrodzenie jakie by otrzymywał byłoby niższe od tego jakie osiągał z prowadzonej działalności gospodarczej. W latach 2010-2011 wspólnie ze znajomym założył firmę (...), która zajmowała się piaskowaniem. Zlecenia dotyczyły między innymi czyszczenia zbiorników w A., czyszczenia Bulwarów we W., a także mniejszych obiektów. Firma była prowadzona przez okres około półtora roku. Uczestnik uczył się również na leśnika. Przez okres dwóch lat w weekendy jeździł na szkolenia. W czasie gdy jeździł na szkolenia zakład fryzjerski był czynny, albowiem pracowali zatrudnieni u uczestnika pracownicy.

Dowód: częściowo zeznania świadka W. R. – k. 246v-247, częściowo zeznania świadka J. R. – k. 240-250, zeznania świadka M. G. – k. 250-250v, zeznania świadka M. G. – k. 250-250v, zeznania świadka R. C. – k. 251-251v, zeznania świadka K. K. (1) – k. 254v-255v, zeznania świadka P. B. – k. 255v-256, zeznania świadka K. K. (2) – k. 260-260v, zeznania wnioskodawczyni M. R. – k. 259v-262, zeznania uczestnika P. K.- k . 272-274

Wnioskodawczyni w chwili zawierania związku małżeńskiego jak i przez cały okres małżeństwa pracowała w Urzędzie Skarbowym we W.. Jej wynagrodzenie z chwilą mianowania na urzędnika państwowego wzrosło. W chwili obecnej wynosi około 2300-2400 netto. Z pracą wnioskodawczyni wiązały się wyjazdy integracyjne. M. R. uczestniczyła w dwóch wyjazdach. Wówczas dzieckiem zajmował się uczestnik i babcia.

Dowód: częściowo zeznania świadka M. B. – k. 247-247v, częściowo zeznania świadka J. R. – k. 240-250, zeznania świadka M. G. – k. 250-250v

Uczestnik P. K. z prowadzonej działalności gospodarczej za rok 2010 osiągnął przychód w łącznej wysokości 84.997,16 zł. Po odliczeniu kosztów uzyskania przychodu, dochód wyniósł 32.114,18 zł. Wnioskodawczyni uzyskała przychód w wysokości 40.438,86 zł. W 2011 r. P. K. uzyskał przychód w wysokości 19.918,69, po odliczeniu kosztów uzyskania przychodu dochód wyniósł 12.746,92 zł. a w 2013 r. uczestnik uzyskał przychód w wysokości 1.542,86 zł. W okresie od 2007 r. do września 2011r. był członkiem Cechu (...) we W. i szkolił uczniów -czterech, za co uzyskiwał odpowiednie wynagrodzenie. Z urzędu Miasta otrzymywał 12.000-13.000 zł za ucznia a z Gminy około 8.000 zł. Przychód wnioskodawczyni w 2011 r. wyniósł 39.851,07 zł, w 2012 r. wyniósł 49.522,58 zł, a w 2013 r. wyniósł 52.779,98 zł.

Dowód: Pit 37 za 2013 r. – k. 36-39, pit za 2012 r. – k. 41-43, pit za 2011 r. – k. 46-47, deklaracja podatkowa za rok 2010, 2011 i 2013 - k. 51-52, 203, 204, zaświadczenie o przynależności do cechu – k. 206, częściowo zeznania świadka W. R. – k. 246v-247, zeznania uczestnika P. K.- k . 272-274

W domu obowiązki były podzielone. Wnioskodawczyni zajmowała się czynnościami w domu-prała, prasowała, gotowała, a uczestnik zajmował się czynnościami wokół domu – kosił trawę, mył kostkę brukową, doglądał roślinności

wokół domu. Uczestnik nie ma żadnych nałogów ani uzależnień. Jest osobą towarzyską, dość łatwo nawiązuje kontakt. Spotykał się ze znajomymi tak jak wnioskodawczyni. Uczestnik jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego miał hobby myślistwo. Należy do Związku (...), tak jak jego dziadek i szwagier. Po wstąpieniu do Związku łowieckiego zakupił większość sprzętu myśliwskiego, który znajdował się w kasie pancерnej w domu rodzinnym uczestnika. Wnioskodawczyni wiedziała o hobby uczestnika i akceptowała to. Po wejściu do Związku (...) uczestnik zobowiązany był corocznie uiszczać składkę członkowską w kwocie 400-500 zł. Pozostałe wydatki jak koszt kursu, zostały poniesione przez uczestnika zaraz po wstąpieniu do Związku a więc w 2005 r. Uczestnictwo w Związku (...) wiąże się z wyjazdami na odstrzał zwierzyny, które nie są obowiązkowe. Uczestnik na polowania wyjeżdżał raz może dwa razy w tygodniu po zmierzchu na około dwie godziny. Zdarzały się również dyżury pełnione na polach rolników w celu chronienia upraw przed szkodą ze strony zwierzyny. Dyżur taki mógł trwać do 7 dni. Członkowie Związku zmieniają się w dyżurach. Nie jest tak, że tylko jeden członek przez pełne 7 dni pełni dyżur. Uczestnik również jako członek Związku (...) odpowiedzialny był za dokarmianie w zimie zwierzyny. Miał pod opieką dwa podsypy, jeden w odległości 50 metrów od domu, a drugi w odległości 200 metrów od domu. Pokarm na dokarmiane zwierzyny pochodził z zasobów Związku, który posiada własne grunty rolne -3 ha jak i grunty w dzierżawie – 2 ha. Grunty te obsiewane są zbożem. Nadto Związek (...) ma swoje dochody ze skupu dziczyzny.

Dowód: częściowo zeznania świadka W. R. – k. 246v-247, częściowo zeznania świadka J. R. – k. 240-250, zeznania świadka M. G. – k. 250-250v, zeznania świadka K. K. (1) – k. 254v-255v, zeznania wnioskodawczyni M. R. – k. 259v-262, zeznania uczestnika P. K.- k . 272-274

Strony były wspierane przez swoje rodziny. Bywali na obiadach czy to u rodziców wnioskodawczyni, czy to u rodziców uczestnika. Otrzymywali wówczas przygotowane posiłki na kolejne dni, lub półprodukty do przygotowania posiłków. Wnioskodawczyni otrzymywała również pomoc finansową od rodziców w formie darowizn: na spłatę kredytu czy na budowę domu, czy też pożyczek na spłatę zadłużeń. Również rodzina uczestnika pomagała w budowie domu. Jako fachowcy zatrudnieni przy budowie brali wynagrodzenie po upuście, w promocyjnej cenie. Brat ojca uczestnika B. K. stawiał dom od podstaw do stanu surowego zamkniętego. Drugi brat T. K. wykonywał tynki. Kuzyn uczestnika K. G. wykonywał centralne ogrzewanie i doprowadzenie wody. Załatwiali również tańsze materiały na budowę domu. Stronom pomagały również babcie.

Dowód: częściowo zeznania świadka J. R. – k. 240-250, zeznania świadka K. K. (1) – k. 254v-255v, zeznania wnioskodawczyni M. R. – k. 259v-262, zeznania uczestnika P. K.- k . 272-274

Sąd zważył, co następuje:

Wszystkie przeprowadzone dowody z dokumentów, a także dowody osobowe w postaci przesłuchania stron postępowania, zeznań świadków w postaci M. G., R. C., M. P., K. K. (1), P. B. i K. K. (2) zasługują na wiarę w całość rozciągłości, ponieważ pozostają ze sobą w stosunku spójności, a odtworzony na ich podstawie stan faktyczny nie budzi wątpliwości. Zeznania świadków J. R., W. R. i M. B. Sąd uznał za wiarygodne w części, która znajdowała potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, na podstawie którego Sąd dokonał ustaleń faktycznych. Z zeznań świadków i stron, którym Sąd dał wiarę wynika, iż obie strony brały czynny udział w wychowaniu wspólnego dziecka stron. Do żłobka dziecko było odwożone przez oboje rodziców. Do przedszkola zaś ze względu na elastyczne godziny pracy dziecko odwoził uczestnika a odbierała matka uczestnika. Dopiero po powrocie z pracy od K. K. (1) dziecko odbierała wnioskodawczyni. Zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik brali czynny udział w budowie domu, który początkowo stanowił jedynie własność wnioskodawczyni. Jeszcze gdy strony były narzeczeństwem uczestnik angażował się w budowę domu. Także później po zawarciu związku małżeńskiego doglądał fachowców, zamawiał towary, płacił faktury. Sam fizycznie również wykonywał niektóre czynności przy budowie domu, bądź jako pomocnik, bądź samodzielnie. Z zeznań stron i świadków wynika również, iż uczestnik pomimo kłopotów finansowych w Zakładzie (...) szukał źródła innego dochodu, by wspomóc budżet domowy. Założył spółkę (...), która prosperowała przez okres półtora roku. Podjął również starania o przyjęcia do Policji, jak również podjął naukę w celu przygotowania do zawodu leśnika. Także rodzina uczestnika wspierała strony, czy to przy budowie domu, czy to przygotowując posiłki, czy też pilnując dziecka stron. Otrzymywane wynagrodzenie uczestnik przekazywała do budżetu domowego, czy to składając w domu

na regale do dyspozycji, czy to robiąc zakupy, czy też opłacając faktury za materiały budowlane, czy też opłacając fachowców. Przesłuchiwani w sprawie świadkowie oraz strony zgodnie oświadczyli, iż uczestnik nie miał żadnych nałogów i uzależnień. Uczestnik miał jedynie hobby, jeszcze z czasów „kawalerskich” tj. „myślistwo”. W związku ze swoim hobby należał do Związku (...), co wiązało się z pewnymi obowiązkami. Z zeznań świadków J. R., W. R. i M. B. wynikało, iż to głównie wnioskodawczyni zajmowała się córką i budową domu. Zeznania świadków w tym zakresie nie znajdują jednak potwierdzenia w zeznaniach pozostałych świadków jak i samej wnioskodawczyni, która przesłuchiwana na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2016 r. wskazała, iż P. K. czynnie uczestniczył w budowie domu, jak również w wychowaniu córki, a pieniądze na budowę domu pochodziły nie tylko z kredytu ale również z bieżących wynagrodzeń stron. Z zeznań wnioskodawczyni wynika również, iż do chwili orzeczenia rozwodu wspólnie prowadzili gospodarstwo domowe.

Z pism pełnomocnika wnioskodawczyni jak i zeznań przesłuchanych na jej wniosek świadków, wynika, iż podstawą ustalenia nierównych udziałów w majątku stron miały być niższe dochody uczestnika oraz okoliczność, iż miał hobby myślistwo, w związku z czym marnotrawił pieniądze.

Sąd oddalił żądanie wnioskodawczyni w zakresie ustalenia nierównych udziałów. Materiał dowodowy nie dawał bowiem podstaw do stwierdzenia, że zaistniało nierówne przyczynienie się do powstania majątku wspólnego. Żaden ze świadków nie wskazał takich okoliczności, które usprawiedliwiłoby to żądanie. Zeznania świadków W. R., M. B. i J. R. dotyczą incydentalnych, niepowtarzających się sytuacji, w których uczestnik zachował się nie w pełni właściwie. Była to jednak subiektywna ocena zachowania uczestnika przedstawiona przez świadków. Nie podali oni zarazem okoliczności świadczących o rażącym niewłaściwym postępowaniu. Świadek W. R. zeznawał, że nie posiada wiedzy o sytuacji finansowej w rodzinie stron, nie wyklucza jednak, że uczestnik uczestniczył czynnie w budowie domu. Z kolei świadek M. B. o rzekomym niewłaściwym zachowaniu uczestnika dowiedziała się od wnioskodawczyni i osób trzecich. Natomiast przesłuchanie J. R. koncentrowało się wokół osiągniętych przez małżonków dochodów. Jedyny zarzut wnioskodawczyni dotyczył niższych dochodów uczestnika. Zauważyć jednak należy, iż wśród podanych okoliczności brakuje jednak takich, które stanowiłyby o przyczynach ustalenia nierównych udziałów, o czym jeszcze niżej.

Oboje małżonkowie mają z zasady równe udziały w majątku wspólnym (art. 43 § 1 k.r.o.). Zgodnie do art. 43 § 2 k.r.o. z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku. Jak stanowi art. 43 § 3 k.r.o. przy ocenie, w jakim stopniu każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobisty pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym. Pierwszą przesłanką ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym jest istnienie ważnych powodów przemawiających za ustaleniem udziałów innych niż równe. Dopiero w drugiej kolejności badaniu podlega druga przesłanka a mianowicie stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego. Ponieważ obie przesłanki muszą wystąpić łącznie, stwierdzenie niewystępowania jednej z nich przesądza o oddaleniu wniosku. Ustawa nie definiuje pojęcia ważnych powodów, o których mowa w art. 43 § 2 k.r.o. W orzecznictwie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 1972 r., III CRN 235/72, OSNC 1973, nr 10, poz. 174; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 1973 r., III CRN 227/73, OSNC 1974, nr 11, poz. 189) podkreśla się, że ważne powody w rozumieniu art. 43 § 2 k.r.o. nie zachodzą w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczyniania się małżonków do powstania majątku wspólnego, lecz wówczas, gdy małżonek, przeciwko któremu zostało skierowane żądanie ustalenia nierównego udziału, w **sposób rażący lub uporczywy** nie przyczyniał się do powstania majątku wspólnego stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych. Ważnymi powodami nie są zatem w rozumieniu art. 43 § 2 k.r.o. okoliczności natury majątkowej, które mieszczą się już w niejednakowym przyczynianiu się małżonków do powstania majątku wspólnego, ale „względy natury etycznej”, które sprawiają, że w danych okolicznościach równość udziałów małżonków w majątku wspólnym wyraźnie kolidowałaby z zasadami współżycia społecznego. U podstaw art. 43 § 2 k.r.o. leży założenie, że tylko w małżeństwie prawidłowo funkcjonującym usprawiedliwione są równe udziały w majątku wspólnym, mimo że małżonkowie przyczyniali się do jego powstania w różnym stopniu. Opiera się ono na więzach osobistych i gospodarczych między małżonkami oraz na obowiązku wzajemnej pomocy. To założenie odpada jednak, gdy małżonek **rażąco lub uporczywie** naruszał swe obowiązki wobec rodziny bądź doprowadził do **zawinionego**

rozkładu pożycia, choćby znalazł on wyraz tylko w separacji faktycznej, a do rozwodu nie doszło.” (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2003 r. w sprawie IV CKN 278/01, OSNC 2004/9/146, Biul. SN 2004/1/9, M. Prawn. 2004/6/276). „Przy ocenie istnienia "ważnych powodów" w rozumieniu art. 43 k.r.o. należy mieć na uwadze całokształt postępowania małżonków w czasie trwania wspólności majątkowej w zakresie wykonywania ciężących na nich obowiązków względem rodziny, którą przez swój związek założyli.” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1974 r., wydane w sprawie III CRN 190/74, LEX nr 7598). Za ważne mogą być uznane tylko takie powody, które zasługują na aprobatę w świetle zasad współżycia społecznego (zob. postanowienie SN z 28.4.1972 r., III CRN 626/71, L.). W pojęciu ważnych powodów należy umieścić zachowywanie się małżonków w sposób szkodliwy dla interesów rodziny, przejawiające się w porzuceniu rodziny i niewykazywaniu żadnej troski o jej byt, prowadzeniu nagannego moralnie trybu życia, uchylaniu się od pracy. Przy ocenie zasadności zgłoszonego żądania o ustalenie nierównych udziałów nie ma znaczenia sama tylko wysokość pobieranych zarobków i uzyskiwanie dochodów oraz sposób i racjonalność ich wykorzystywania w ramach zaspokajania potrzeb rodziny. Zgodnie z postanowieniem SN z 2005-04-06 III CK 469/04 okoliczność, że zarobki jednego z małżonków były znacznie niższe niż zarobki drugiego małżonka nie może być jedyną podstawą do przyjęcia, że wystąpiły ważne powody w rozumieniu art. 43 § 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. „Pod pojęciem "przyczynienia się" małżonków do powstania majątku wspólnego (...) należy rozumieć nie tylko działania małżonków prowadzące bezpośrednio do powiększenia substancji majątku wspólnego, ale całokształt ich starań o założoną przez zawarcie małżeństwa rodzinę i zaspokojenie jej potrzeb. O stopniu tego przyczynienia się nie decyduje wyłącznie wysokość zarobków lub innych dochodów osiąganych przez małżonków.” (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2003 r. w sprawie IV CKN 278/01, OSNC 2004/9/146, Biul. SN 2004/1/9, M. Prawn. 2004/6/276). Przesądzające znaczenie dla rozstrzygnięcia w przedmiocie omawianego żądania ma okoliczność, że pełn. wnioskodawczyni w toku postępowania przed wszystkim skupił się na wykazywaniu większego stopnia przyczynienia się do powstania majątku wspólnego po jej stronie i przedstawił krytyczną ocenę starań uczestnika o opiekę nad domem i dzieckiem. Tymczasem, jak wyżej wskazano, różny stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego nie stanowi ważnego powodu ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym, skoro stanowi drugą niezależną przesłankę takiego ustalenia. Zdaniem Sądu, ani zgromadzony w sprawie materiał dowodowy ani nawet twierdzenia pełn. wnioskodawczyni nie dają podstaw do przyjęcia, że uczestnik w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynił się do powstania majątku wspólnego stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych, a dopiero takie ustalenie świadczyłoby o istnieniu ważnego powodu, o którym mowa w art. 43 k.r.o. Podstawy do tak daleko idącego ustalenia nie dają zeznania samej wnioskodawczyni, uczestnika, ani przesłuchanych świadków. Przeprowadzone w sprawie dowody wskazują na to, że uczestnik podejmował pracę – prowadził działalność gospodarczą jako fryzjer, szkolił uczniów za co otrzymywał pieniądze z Urzędu Miasta i z Gminy. Po zamknięciu działalności fryzjerskiej, założył spółkę (...), która funkcjonowała przez okres półtora roku, podjął próbę zatrudnienia w Policji, a także rozpoczął naukę w celu przygotowania do zawodu leśnika. Uczestnik by zwiększyć budżet domowy, szukał innego zatrudnienia. Pieniądze ze sprzedaży salonu, jak wynika z jego zeznań, przeznaczył na wykończenie domu w B.. W odniesieniu natomiast do zarzutu trwonienia przez uczestnika pieniędzy pełnomocnik wnioskodawczyni wskazywał, że uczestnik miał drogie hobby myślistwo i na to hobby przeznaczał duże kwoty pieniężne. Nadto w związku ze swoim hobby zbyt mało czasu poświęcał rodzinie. Tego rodzaju zachowania nie mogą jednak zostać ocenione jako marnotrawienie majątku. Po pierwsze należy zauważyć, iż hobby to uczestnik rozwijał jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego i wnioskodawczyni o nim wiedziała i je akceptowała. Nadto największe nakłady pieniężne na hobby zostały wyłożone przed zawarciem związku małżeńskiego, kiedy to uczestnik w związku z przynależnością do Związku (...) musiał zakupić broń, przejść płatny kurs. W trakcie związku małżeńskiego główny koszt hobby to składki członkowskie opłacane rocznie w kwocie od 400 do 500 zł. W ocenie Sądu tego rodzaju wydatku nie można nazwać trwonieniem pieniędzy. Nawet gdyby koszt hobby był wyższy to wskazać należy, iż stanowiło to formę spędzania wolnego czasu przez uczestnika, stanowiącą niejako tradycję rodzinną, akceptowaną przez wnioskodawczynię. Wnioskodawczyni bowiem wiedziała o hobby uczestnika i związała się z nim. Podkreślenia wymaga, iż brak jest innych dowodów na to, że uczestnik marnotrawił pieniądze. Pełnomocnik wnioskodawczyni przesłuchując uczestnika starał się wykazać, iż przez swoje hobby uczestnik zaniedbywał rodzinę. Okoliczności tych nie potwierdziła jednak wnioskodawczyni w swoich zeznaniach. Nadto fakt zaniedbywania rodziny nie został przez pełnomocnika wykazany. Okoliczność, iż raz lub dwa razy w tygodniu uczestnik udał się na polowanie na dwie godziny nie może stanowić o zaniedbywaniu rodziny, jeżeli wypełniał on obowiązki wobec niej. Z ustaleń

faktycznych dokonanych przez Sąd wynika, iż prawidłowo zajmował się córką, poświęcał jej czas, uczestniczył aktywnie przy budowie domu, zajmował się „męskimi” czynnościami w gospodarstwie domowym. Z zeznań świadków jak i samej wnioskodawczynie wynika, iż uczestnik nie miał żadnych nałogów, ani uzależnień. Nie nadużywał alkoholu. Nie było również takich zachowań uczestnika względem członków rodziny stron, wskazywanych jako ważna przyczyna ustalenia nierównych udziałów, a które mogłyby stanowić podstawę ich ustalenia. Okoliczności podnoszone przez pełn. wnioskodawczynie nie pozwalają zatem na stwierdzenie rażącego lub uporczywego nieprzyczyniania się przez uczestnika do powstania majątku wspólnego. Na podstawie dowodów przeprowadzonych w sprawie nie można zatem stwierdzić, że uczestnik rażąco lub uporczywie naruszał swe obowiązki wobec rodziny.

Reasumując w omawianej sprawie nie zaistniała przyczyna, która uzasadniałaby ustalenie nierównych udziałów stron w majątku wspólnym. Krótki okres trwania związku małżeńskiego stron oraz sposób powstania majątku wspólnego poprzez rozszerzenie wspólności na prawa powstałe przed zawarciem związku małżeńskiego sprawiają, że ustalenie nierównych udziałów powinno być zastrzeżone do przypadków skrajnego i uporczywego uchylania się małżonka od pomnażania wspólnego dorobku. Sąd ocenił, że pełn. wnioskodawczynie nie udało się przedstawić takich dowodów, które wskazywałyby na niewłaściwe zachowanie uczestnika. Przesłuchani świadkowie i wnioskodawczynie nie podali faktów, które uzasadniałyby twierdzenie o niewywiązywaniu się przez P. K. z obowiązków domowych. Zdaniem Sądu zeznania świadków J. R. , W. R. i M. B. świadczą jedynie o incydentalnych uchybieniach uczestnika i dowodzą raczej niechęci zeznających do niego.

Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął, że brak jest podstaw do ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym i na podstawie art. 43 § 2 krio a contrario, żądanie ustalenia nierównych udziałów oddalił.